

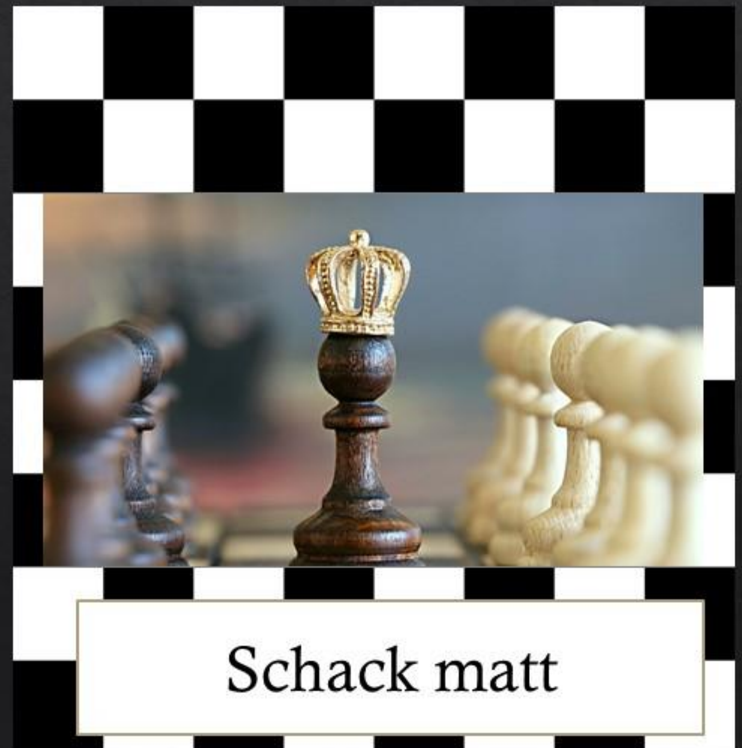
Knut den store Blev en farlig Schackspelare 1026

Farlig Schackspelare

Ulf deltog i Knut den stores expedition till England och cirka 1015 gifte han sig med Knuts syster Estrid.
Han utsågs till Jarl av Danmark och han styrde landet när Knut var borta. Han var också fosterfar till Knuts son Hardeknut.
När den svenske kungen Anund Jakob och den norske kungen Olof den helige drog fördel av Knuts frånvaro och attackerade Danmark så lyckades **Ulf övertyga de danska fria männen att välja Hardeknut till kung, eftersom de var missnöjda med Knuts frånvaro**. Detta gjorde Ulf till egentlig härskare över Danmark, eftersom han var Hardeknuts förmyndare.

När Knut, 1026 fick höra vad som hänt, återvände han till Danmark och lyckades med Ulfs hjälp att driva ut svenskarna och norrmännen vid slaget vid Helgeå, något som dock inte gjorde att Knut förlät Ulf för hans svek. Vid en bankett i Roskilde spelade de två svågrarna schack och började då bråka. Dagen efter, juldagen 1026, beordrade Knut en av sina män att döda Ulf. (Källa: wikipedia)

Farlig Schackspelare
Knut den Store

Knut deltog i faderns krigståg i England 1013, och hade vintern 1013–14 i uppdrag att vakta vikingaflottan under detta krigståg. Efter faderns död utropades han till kung av den i Gainsborough övervintrade vikingahären. Knut och hans trupper fördrevs ifrån England i en framgångsrik motattack av Ethelred II av England, understöd av bland annat Olav den helige. Då Knut återkom till Danmark sommaren 1014 hade hans yngre broder Harald övertagit kungatronen i Danmark. Tillsammans kom de överens om att Harald skulle regera Danmark mot att han hjälpte brodern att utrusta en vikingaflotta för att kunna erövra England. 1015 återvände Knut med en ny flotta, understöd av Erik jarl och Torkel den höge.

Ungefär samtidigt som Knut avseglat för att erövra England 1015 hade Olof Haraldsson avseglat för att lägga under sig Norges tron. Enligt källor om Olof skall detta ha skett med Knuts goda minne, men Knuts agerande tyder inte på detta. Uppgifter om att Olof skall ha hjälpt Ethelred återerövra London 1014 talar också emot detta. Våren 1025 skickade Knut sändebud till Olof om att han skulle fara över till Knut i England och ta emot Norge som förläning av honom, som hans undersåte. Olof skall ha svarat Knut: Ämnar han ensam äta all kål i England? Förr skall han förmå det än jag bringar honom mitt huvud eller visar honom underdånighet. Då Knut fick höra Olofs ord, skall han enligt berättelserna ha svarat: Icke tänker konung Olof rätt, om han menar, att jag vill ensam äta all kål i England. Hellre vill jag att han skall finna mig hava mera inom revbenen än kål. Hädanefter skola kalla råd komma honom från vart revben.

Olof ingick förbund med sin svåger Anund Jakob, som antagligen med oro sett Knuts växande makt. 1025 reste Knut till Danmark där han under vintern 1025-26 rustade och förberedde ett angrepp mot Norge. Han försökte även locka Anund Jakob att hålla sig stilla medan han gjorde upp med Olof i Norge. Han lät nu insätta sin son Hardeknut som vicekung i Danmark med Ulf jarl som den verklige styresmannen. 1026 seglade Olof med en norsk här till Danmark, där han gjorde landstigningar och härjade. Anund Jakob härjade skånska kusterna. Senare samma år återvände Knut med sin här från England. Han hade här en uppgörelse med Ulf Jarl, som mot hans vilja i samråd med Emma utropat Hardeknut till kung i Danmark. Hardeknut tvingades avlägga sin kungatitel. Han gav sig därefter i strid med motståndarnas flottor, och i slaget vid Helgeå i september 1026 besegrade han den svensk-norska flottan.

ROSKILDE var sedan 900-talet konunga- och biskopsresidens (till stiftet hörde Själland, Møn och ön Rügen sedan 1168) och under hela medeltiden en betydande stad med tolv sockenkyrkor och fem kloster. Omkring 1150 stiftades "Vethemans broderskab" för kamp mot venderna; 1157 mördades i Roskilde kung Knut Magnusson, och 1319 dog där Erik Menved. Men då först kungen (1443) och sedermera biskopen (1536) flyttat till Köpenhamn, gick staden starkt tillbaka och led den följande tiden av flera stora eldsvådor.

Roskilde år 1026

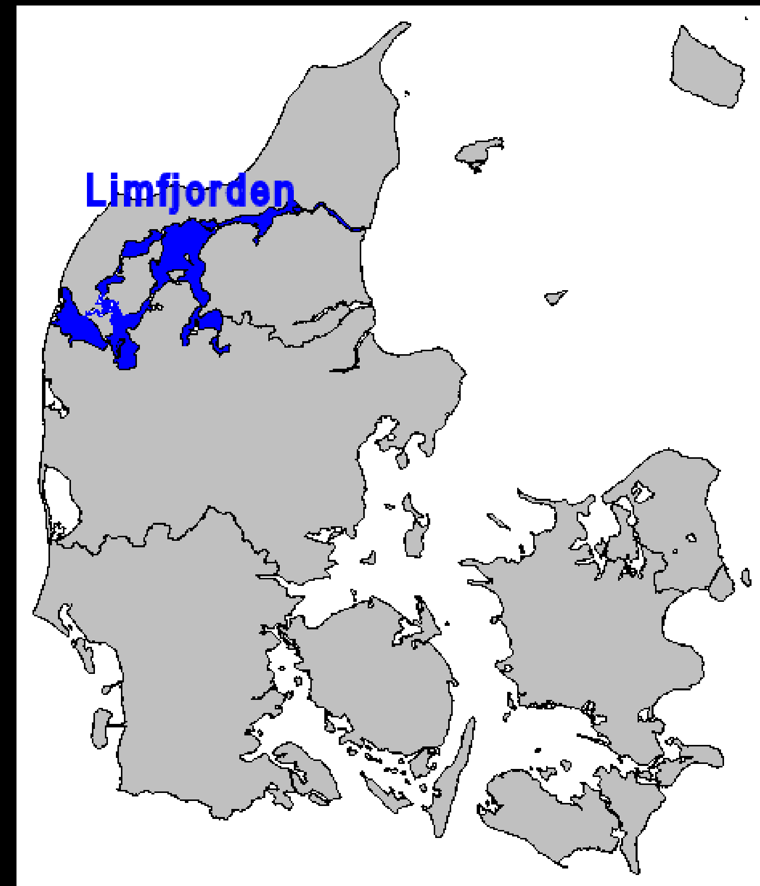
Roskilde
Danmark

Efter ett gille hos Ulf Jarl i Roskilde lät han dräpa Ulf efter en konflikt (enligt uppgift över ett förlorat schackparti).

Knut lät dock inte fullfölja sin attack på motståndarna. År 1027 begav han sig på pilgrimsresa till Rom. Efter sin återkomst avseglade han 1028 med en flotta om 50 skepp från England till ***Limfjorden***, där han tog emot ytterligare danska förstärkningar och sedan avseglade till Norge. Här möttes han inte av något motstånd utan hyllades överallt som kung. Olof gjorde förgäves försök att skaffa sig anhängare, men tvingades slutligen att fly över Sverige till ***Gårdarike.***

Knut III Hardeknut, född 1018, död 8 juni 1042, kung av Danmark.

Knut III Hardeknut var son till Knut den store och Emma av Normandie, under faderns sista år lydkonung i Danmark. Vid faderns död 1035 blev han Danmarks kung. Hans halvbror Harald Harfot gjorde sig till herre i England, vilket egentligen var avsett för Hardeknut.

Då den andre halvbrodern Sven 1036 fördrevs från Norge av Magnus den gode försökte Hardeknut erövra Norge för sin egen räkning. Men då båda konungarna med sina trupper möttes vid Göta älv, mäklade de istället fred med varandra och kom överens om att den som levde längst, och inte hade några legitima arvingar, skulle bli den andres efterträdare.

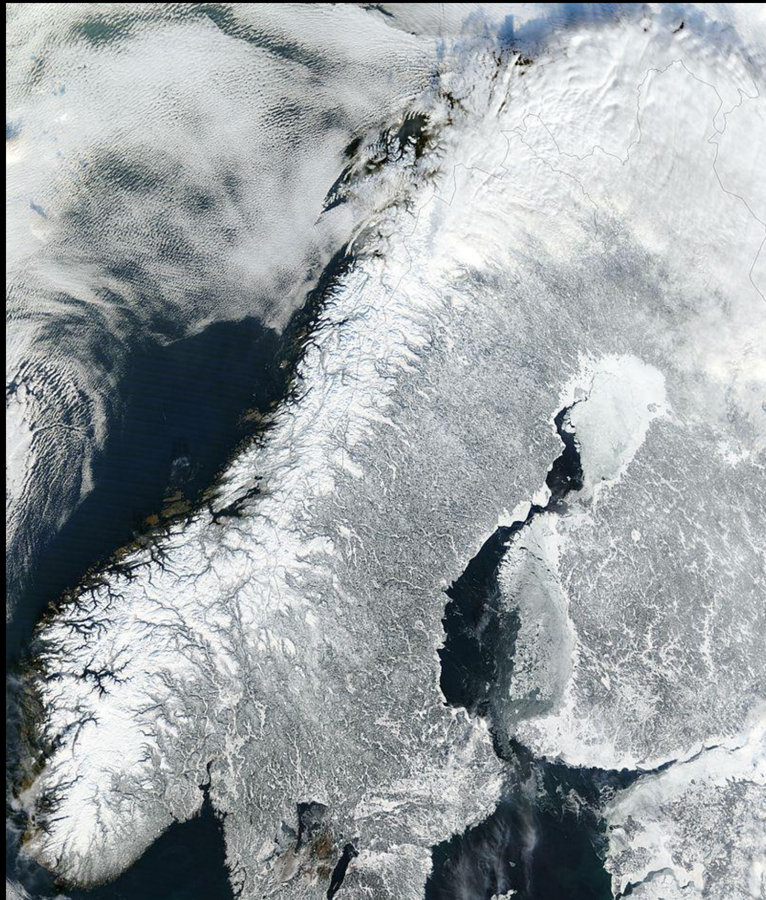

Olof den helige eller Olof (II) Haraldsson eller S:t Olof (på norska Olav den hellige född 995, död den 29 juli 1030, var kung av Norge 1015–1028 och är landets nationalhelgon. Han firas på Olsmässodagen den 29 juli.

Han var son till Harald Grenske och gift med Astrid Olofsdotter av Sverige. De hade tillsammans ett barn, Ulfhild av Norge. Olofs ende son, Magnus den gode, var utomäktenskaplig.

Ungefär samtidigt som Knut avseglat för att erövra England 1015 hade Olof Haraldsson avseglat för att lägga under sig Norges tron. Enligt källor om Olof skall detta ha skett med Knuts goda minne, men Knuts agerande tyder inte på detta.

Anund Jakob hade utrikespolitiska ambitioner och skickade hjälptrupper till Olof den helige av Norge som stöd i dennes strid mot den danske kungen Knut den store i slaget vid Helgeå, som Knut dock vann, och senare vid Olofs misslyckade försök att återta tronen 1030. Han skall också bistått Olofs son Magnus den gode under stridigheter i Norge.

Nordsjöväldet bestod av flera kungadömen runt Nordsjön. Knut den store regerade över England, Danmark, Norge och möjligen Västergötland. Väldet började år 1016 då Knut kröntes till kung av England och upphörde då hans son Hardeknut dog 1042.

